

[Bodil Thrane]

met til de uddannelsespolitiske krav. Endelig har man måske som det allervigtigste ønsket at få en større brugervenlighed.

Det har også været et mål, at lovforslaget skulle være udgiftsneutralt. Der skulle ikke bruges flere penge på området, men der skulle heller ikke finde besparelser sted.

Derfor er det, det handler om, at komme af med nogle af de kinesiske regler, der findes, og nogle af de utilsigtede muligheder, der har været, som nogle vil kalde misbrug. Men det handler også om at fjerne nogle af de utilsigtede gener, det kendte system har givet, og derfor kan Venstre anbefale lovforslaget.

I korthed går det ud på, at man rokerer med knap 200 mio. kr. De bruges til at indføre et nyt klippekortsystem forstået på den måde, at der bliver mere elastisk i klippekortsystemet. Flere kan vælge større frihed i den måde, de vælger deres klip på, både fravalg og dobbeltklip, og dertil er der et forslag om, at den enkelte institution kan træffe beslutning om individuelle forhold for at hjælpe den studerende i forskellige situationer. Endelig skal klippekortbegrebet omfatte erhvervsrettede uddannelser, og det synes vi er en god idé.

Lovforslaget handler også om, at det ikke længere skal være forældrenes indkomst, der er afgørende for, om ungdomsuddannelsessøgende kan få SU. Fremover kan disse unge, typisk de 18-19-årige, få SU uafhængigt af forældreindkomst og uden klippekort. Samtidig har man forhøjet forældreindkomstgrænsen for de unge under 20 år, der påbegynder en længere uddannelse, så der fremover skal være en husstandsindkomst på først 350.000 kr., men fra næste år på 400.000 kr., før der sker en reduktion i ydelsen.

Disse ændringer er entydigt forbedringer og forenklinger, men de er også udgiftskrævende, og derfor indeholder lovforslaget også en anden forenkling, der stort set kan finansiere dem. Det er forslaget om, at alle unge i ungdomsuddannelsesperioden får én sats, nemlig et beløb, der i dag stort set svarer til hjemmeboendesatsen, uanset hvor de bor, dog med den bemærkning, at der kan gives dispensation, hvis de bor mere end 20 km hjemmefra.

Noget andet i lovforslaget, jeg meget gerne vil fremhæve, er bestemmelsen om, at man vil fjerne formuegrænsen for at opnå SU. Det betyder meget for den kategori af unge, der skal

præstere en stor opsparing for at kunne etablere sig, eksempelvis unge landmænd.

Derudover ligger der nogle kendte positive justeringer, der, som loven tilsigter, vil fremme forenklingen.

Hvad der ikke blev økonomisk mulighed for i lovforslaget, var en bedre mulighed for vores unge til at studere kortere eller længere tid i udlandet. Som vi alle ved, er muligheden til stede i dag, men fra Venstres side så vi gerne, at unge, der vil dygtiggøre sig uden for landets grænser, fik bedre mulighed for det. Det vil jeg begrunde med, at det bedste råstof, vi har her i Danmark, er vore veluddannede unge, og at den verden, vi lever i, hver dag bliver mere international, både hvad sprogfærdighed, kulturforståelse og naturligvis faglige kvalifikationer angår.

Det er vort håb, at man finder ud af at fremme disse muligheder, og det medvirker vi gerne til under udvalgsarbejdet, naturligvis sammen med alle de andre positive elementer, der er i det.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslag nr. L 195 på Venstres vegne.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal også støtte forslaget, som er et resultat af forhandlinger mellem de gamle SU-forligspartier og regeringen. Jeg synes, det er godt, at vi nu er kommet til et fælles forslag, og jeg håber, det kan afslutte den lange periode, hvor der var stadige forsøg på ændringer. Alene den lange liste af lovforslag, der er opstillet i begyndelsen af de generelle bemærkninger, virker afskrækkende. Vi har brug for ro om SU, og det håber jeg vi kan få nu.

Andre ordførere har nævnt de væsentligste ændringer, og jeg skal ikke gentage hele listen, men vil blot fremhæve nogle få ting, som vi synes er særlig gode.

En af de vigtigste ting er, at SU-systemet bliver mere smidigt og mindre disciplinerende. Jeg skal bare nævne en enkelt ting som, at 2-års-grænsen bortfalder. Det synes jeg er godt.

Eksamenstvang bortfalder, og vi får et mere smidigt syn på, hvordan man kan konstatere, at de studerende opfylder deres aktivitetspligt. Problemerne med studerende, der er under anden ungdomsuddannelse, bliver løst. Vi får en højere grænse for forældreafhængigheden, og endelig bliver de problemer, der er for de studerende før og efter studiet og under orlov på